

ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ - ਸੰਖਿਆ ਸੱਤ

ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਈ

Jeff Pippenger

2026-04-04

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਯਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਯਤ ਬਾਈ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਯਤ ਦਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ 1989 ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨੇ 2014 ਦੇ ਯੂਕਰੇਨੀ ਯੁੱਧ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਯਤ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ 217 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਆਯਤ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਯਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਤੱਕ, ਆਯਤ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਯਤ ਬਾਈ ਤੱਕ ਵੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਆਯਤ ਚਾਲੀ ਦਾ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਯਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਆਯਤ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਯਤ ਚਾਲੀ ਦਾ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਆਯਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਤੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਤੱਕ

ਉਹ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ ਉਤਪੱਤੀ, ਮੱਤੀ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ The Desire of Ages ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। “ਗਿਆਰਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਈਵੇਂ” ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਉਹ ਚਾਰ ਗਵਾਹ ਉਸ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਵਿੱਚ ਆਇਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸਦਾ ਹੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਤਪੱਤੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 11 ਵਿੱਚ ਨਿਮਰੋਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਮੌਤ ਦੀ ਵਾਚਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 17 ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਤਾਰਾਂ

ਮੱਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਚਾਰੇ ਗਵਾਹ ਸਤਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦਾ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਦੇ ਸੌ ਪੰਜਾਹ-ਸਾਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ 457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ, 64 ਅਤੇ 1776 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ, (ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ) ਇੱਕ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ 457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰੇਖਾ 207 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ 1776 ਦੀ ਆਖਰੀ ਰੇਖਾ 2026 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 207 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਰਾਫੀਆ ਅਤੇ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ 2026 ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦਾ ਮੱਧ-ਅਵਧੀ ਬਿੰਦੂ ਹੈ।

ਤਿੰਨ ਦੇ ਸੌ ਪੰਜਾਹ-ਸਾਲਾ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਟੇਲੇਮੀ ਨੇ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਨੀਰੋ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ 313 ਅਤੇ 330 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਹਨ, ਅਤੇ 217 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਅਤੇ 200 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਪੇਨਿਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਸਨ। ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਆਪਣੇ ਸਹੀ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸਤਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਚਾਲੀਵੀਂ ਪੰਕਤੀ ਦਾ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਪੰਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਗਵਾਹ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਪੰਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ 250-ਸਾਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉਸੇ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਜੋਰ ਨਾਲ ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰਾਂਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤਵੀਂ, ਗਿਆਰਵੀਂ ਅਤੇ ਬਾਰਹਵੀਂ ਆਇਤਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਕਾਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੱਤਵੀਂ ਆਇਤ 31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਰਹਵੀਂ ਆਇਤ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੱਤਵੀਂ ਆਇਤ ਦਾ ਛਿਟਕਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਜੋ 31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜੋ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1,290 ਸਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਮੱਧਲੀ ਆਇਤ 1989 ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ 30 ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ 1,260 ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੀਹ ਸਾਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਜਾਜਕਾਈ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ 1260 ਸਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਹਨ।

ਤੀਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੋਹਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ 400 ਅਤੇ 430 ਸਾਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋਹਰੀ ਵਾਚਾ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਦਾ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਤੇਰਹਵੇਂ ਅੱਖਰ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਉੱਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੋਰ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਜੋੜਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਵਾਚਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਬਹਾਰ ਅਤੇ ਪਤਝੜ

ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਤੇਈਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਬਸੰਤ ਅਤੇ ਪਤਝੜ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਲੀਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਮੌਸਮ ਨਾਲ ਸੁਰਬੱਧ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਅਧਿਆਇ ਤੇਈਂ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਚੁਆਲੀਹ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। 22 ਅਕਤੂਬਰ ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ 22 ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਬਾਈਵੇਂ ਦਿਨ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਧਾਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਕਤੂਬਰ ਦਸਵਾਂ ਮਹੀਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਈਵੇਂ ਦਿਨ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 220 ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਇਬਰਾਨੀ ਕੈਲੰਡਰ ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਦਿਨ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਦਾ ਦਸ ਗੁਣਾ ਸੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਖ-ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਵਰ੍ਹੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਅਰੰਭਕ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੀਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਪਰਖ-ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ ਸੱਤਰ ਹਫ਼ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਪਰਖ ਦੀ ਅਵਧੀ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਸੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਵਾਦ ਲਈ ਪਰਖ-ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਤੀਫ਼ਨ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1844 ਉਸ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋ ਦੂਤ ਆਏ, ਦੂਜਾ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੇਲੇ। "44" ਇੱਕ ਦੋਹਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਚੁਤਾਲੀਹਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੇਵੀਆਂ ਤੇਈਂ ਵਿੱਚ ਚੁਤਾਲੀ ਆਇਤਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਸੰਤ ਅਤੇ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਚੁਤਾਲੀ ਆਇਤਾਂ ਇੱਕ ਦੋਹਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦੋ ਰੁੱਤਾਂ ਹਰੇਕ ਬਾਈ ਆਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਬਸੰਤ ਅਤੇ ਪਤਝੜ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਤਿਉਹਾਰ ਇਬਰਾਨੀ ਪੰਚਾਂਗ ਦੇ ਬਾਈ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬਾਈ-ਬਾਈ ਆਇਤਾਂ ਵਾਲੇ ਉਹ ਦੋ ਸਾਕਸ਼ੀ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਹਨ; ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਵੀ ਐਸਾ ਹੀ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਹ ਤੀਹ ਦਿਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੁੱਖਾਮੁਖੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਜ਼ਈ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਲਈ ਯਾਜਕਾਂ ਵਜੋਂ ਅਭਿਸ਼ੇਕਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੇਵੀਅਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੇਈਂ ਅਧਿਆਇ ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੁਰ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ

ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਅਧਿਆਇ ਬਾਈ ਤੱਕ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦਾ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ ਅਤੇ ਖਤਨੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਤੱਕ ਸਥਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਦਾ ਠੀਕ ਮੱਧ ਉਤਪੱਤੀ 17:22 ਹੈ:

ਪਰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਮੈਂ ਇਸਹਾਕ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰਾਹ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਇਸੀ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਜਣੇਗੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਮੁਕਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਬ੍ਰਾਹਾਮ ਕੋਲੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਉਤਪੱਤੀ 17:22।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਾਈਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ; ਇਸ ਲਈ ਖਤਨੇ ਦੀ ਵਾਚਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਰਾ ਸੰਵਾਦ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਬਾਈਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦਰਭ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਦਕਿ ਉਹਨਾਂ ਬਾਈਂ ਪਦਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਖਤਨੇ ਦੀ ਰਸਮ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਇਸ ਅਵਤਰਨੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਖਤਨੇ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਾਈਂ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਅਧਿਆਈ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦਾ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਸਤਾਰਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਨਿਰਪੇਖ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਬਾਈਂਵਾਂ ਪਦ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਰੋਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਬਾਈਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਬਾਈਂ ਪਦਾਂ ਦਾ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ, ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਪਦ ਹੈ।

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਖਤਨੇ ਦੀ ਚੰਮੜੀ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕਰੋਗੇ; ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਤਪੱਤੀ 17:11.

ਬਾਈਂਬਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਈਂਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਤੱਕ ਦੇ ਚਾਰ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ, ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮੇਰਾ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਨਾਲ; ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਰੇਕ ਪੁੱਤਰ-ਜਾਤ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਚੰਮੜੀ ਦੇ ਮਾਸ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜੇ ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਤਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਪੁੱਤਰ-ਜਾਤ, ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰਦੇਸੀ ਤੋਂ ਧਨ ਦੇ ਕੇ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਤਪੱਤੀ 17:10-12.

ਇੱਕ ਟੇਕਨ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਧੁੱਜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਸ਼ ਉਸ ਧੁੱਜੇ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹਨ। ਪੁੱਤਰ-ਸ਼ਿਸ਼ੂ ਦਾ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਖਤਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਨੂਹ ਦੀ ਵਾਚਾ ਕਸਤੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਅੱਠ ਜੀਵਾਂ ਨਾਲ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਠ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਨੂਹੀ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮੀ ਵਾਚਾ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਫਿਲਾਦੈਲਫੀਆਈ ਹੋਣੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੇਹ ਦੇ ਸਲੀਬੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੇਹ ਸਲੀਬੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦਿਵਯਤਾ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਲਾਪ ਹੀ ਉਹ ਧੁੱਜਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ।"

“ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਵ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਆਯਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪੀ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਜਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ, ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਪਾਏ, ਸਵਰਗੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਤਕ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਵਾਰਸ ਬਣੇ। ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਰੂਪਾਂਤਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ—ਇਸ ਕਾਰਜ ਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ—ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੁਭਾਵ ਰੋਪਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੁਰਤ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਿਨੋਦਿਨ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਪੂਰਣਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

“ਉਹ ਤੇਲ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਜੋ ਬਾਹਰੋਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੁੱਧ ਕਰੇ, ਪਰਿਸ਼ਕ੍ਰਿਤ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਸੰਬੰਧਿਤ ਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਜੀਵੰਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੰਤ ਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮੇਟਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿਵਯ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀਕ੍ਰਮ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉੱਧਾਰ ਹੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਥੰਮ੍ਹ ਹੈ। ਜੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਚਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਵਰਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਤੇਲ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ ਨਾਂ ਮੁੱਕਣ ਵਾਲੀ ਜੇਤ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਜਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਉਤੇਜਕ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਹਿਰੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ। ਜੇ ਮਸੀਹ-ਸਰੂਪ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ, ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ, ਅਡੋਲ ਤੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਖਾ ਕੇ ਅਤੇ ਭਟਕਾਇਆ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਦ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

“ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੁਰ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, ‘ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ,’ ਤਾਂ ਸੁੱਤੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗ ਪਈਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਿੱਸ ਪਿਆ ਕਿ ਘਟਨਾ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਪੱਖ ਅਚਾਨਕ ਘੇਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਿਨਾ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਕਟ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਅਸਲੀ ਧਾਤ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਆ ਵਿਪਤਾ, ਵਿਛੋੜਾ ਜਾਂ ਸੰਕਟ, ਕੋਈ ਅਣਸੋਚੀ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਵੇਦਨਾ, ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰੇ, ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਅਸਲ ਅੰਦਰੂਨੀਅਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਦੀਵੇ ਸਮੇਤ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।”

“ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਰਖ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਸਾਡੇ ਦੀਵੇ ਬੁੱਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਜਗਦੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਰਾਹੀਂ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ, ਹਰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ? ਪੰਜ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਆਪਣਾ ਚਰਿੱਤਰ ਪੰਜ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕੀਆਂ। ਚਰਿੱਤਰ ਸਾਨੂੰ ਵਿਅਕਤਿਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਗਢਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਉਹ ਬਲਿਦਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਦ ਤੱਕ ਦਇਆ ਅਜੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਲਈ

ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਭਟਕੇ ਹੋਏਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਮੇਤ ਤਾੜਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਝਿੜਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਦੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹਿਰਦੇ ਤੋਂ ਉਪਜੀ ਸਹਾਨੁਭੂਤੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਵਧਾਨ ਜੀਵਨ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਵਿੱਤਰ ਵਰਤਾਰਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣਾ ਚਰਿੱਤਰਕ ਢਾਂਚਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਯਥੇਚਿਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਈਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਟੋਲੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਵਿਅਕਤਿਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਸ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਗੜਿਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਨੰਤਕਾਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਮਰਨ-ਮੈਂਜ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਾਂਝ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਟਾਲਦੇ ਰਹਿਣਾ, ਘਾਤਕ ਹੈ। ਇਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਜੀਵਨਕਾਲੀਕ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਨੰਤ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਦਰਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਉਦਾਹਰਨ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਗੰਭੀਰ ਅਚਾਨਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜੇ ਸਾਡੇ ਅਨੁਭਵ ਉੱਤੇ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਤੋਂ ਕਹਾਂਗੇ, 'ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਤੇਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ।'"

"ਇਹ ਪਰਥ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਮਨ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਘੰਟੇ ਘੰਟੇ ਅਤੇ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ, ਸਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਰਾਹੀਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਕਰਤੱਬ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣੀ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੀਏ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, 'ਉਹ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਫੜੇ ਰੱਖੇ, ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰ ਲਵੇਗਾ।' ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਤਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਇੱਛੁਕ ਹੈ ਜਿੰਨੇ ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਆਓ, ਸਾਡੇ ਦੀਵਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਂਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਤੇਲ ਰੱਖੀਏ, ਤਾਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਪਾਏ ਜਾਈਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਦੂਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ।" *Review and Herald, September 17, 1895.*

ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਬ੍ਰਾਹਾਮ ਦੀ ਖਤਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸਤੀ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਅੱਠ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਛਾਇਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਯੋਗ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਪਨ ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੰਸ਼ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੀਤ ਗਾਓ, ਲਾਲ ਦਾਖਰਸ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਬਾਰੀ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਹਰ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਨੀ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਰਾਤ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਾਂਗਾ। ਕੌਧ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇ? ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਹੀ ਸਾੜ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਫੜੇ, ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਯਾਕੂਬ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੜ ਪੱਕੀ ਕਰਨ ਦੇਵੇਗਾ; ਇਸਰਾਏਲ ਫੂਲੇਗਾ ਅਤੇ ਕਲੀ ਲਿਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਫਲ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਐਸਾ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ? ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਘਾਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ? ਮਾਪ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਫੁੱਟ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਦ ਕਰੇਂਗਾ; ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹਵਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸੀ ਰਾਹੀਂ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਯਸਚਿੱਤ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਫਲ ਇਹੀ ਹੈ: ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੇਦੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਚੂਨੇ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ

ਜੇ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਉਪਵਨ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਤਾਂ ਵੀ ਗੜ੍ਹਬੰਦ ਸ਼ਹਿਰ ਉਜਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਤਿਆਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਿਆਬਾਨ ਵਾਂਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਉੱਥੇ ਬੱਛੜਾ ਚਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਲੇਟੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨੂੰ ਚੱਟ ਕਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਡਾਲੀਆਂ ਸੁੱਕ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਉਹ ਤੋੜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ; ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਆਉਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣਗੀਆਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਚਿਆ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਵੇਗਾ।
ਯਸਾਯਾਹ 27:2-11.

“ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿਨ” ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ “ਸਮਝ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਲੋਕਾਂ” ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਸਾੜੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਉਸ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੇ, ਉਹ ਐਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਗਤਿਵਧੀਆਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਯਾਜਕ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਆਰੰਭ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਤੀਹ ਸਾਲ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਪਤਰਸ ਦਾ ਯਾਜਕਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹਨ ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਵੀ, ਜੀਵੰਤ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਘਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਯਾਜਕਾਈ ਵਜੋਂ ਰਚੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਓ। 1 ਪਤਰਸ 1:5.

ਯਾਜਕ ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਸਮਾਰੋਹ ਦੌਰਾਨ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਅੱਠ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਸ ਅਭਿਸ਼ੇਕਤ ਯਾਜਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਲਾਠੀ

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕਤ ਯਾਜਕੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਵਾਚਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਅੰਦਰ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਉਸ ਛੜੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀ ਕਰ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਛੜੀ ਕਲੀ ਕਰ ਗਈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਗੋਤਾਂ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਛੜੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਭੇਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਲੀ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀਆਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੌਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਮੀਂਹ ਹੀ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਜਾਜਕਾਈ ਦੀ ਲਾਠੀ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਰਮੇਲ ਉੱਤੇ ਇਲਿਆਹ ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਭੇਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭੇਦ ਯੇਏਲ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਰਗ ਤੋਂ “ਨਵੀਂ ਮਦਿਰਾ” ਦੇ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਵੀਂ ਮਦਿਰਾ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅਫਰਾਈਮ ਦੇ ਮੱਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਚੇਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮੱਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ 1888 ਦੇ ਬਾਰੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ, ਜੋ 1863 ਦੇ ਬਾਰੀ ਸਨ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਉਸ ਰੇਖਾ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਚਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸੌ ਪੱਚੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।

8, ਅੱਸੀ ਅਤੇ 81

ਤੀਹ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਅੱਠ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਯਾਜਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਝੰਡਾ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਦਿਵਯਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਠ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅੱਸੀ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਦਸਵੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਸੀ ਉਹਨਾਂ ਅੱਸੀ ਸੂਰਵੀਰ ਯਾਜਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਾਯਾਜਕ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ਜ਼ਿਆਹ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਧੂਪ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ।

ਇਕਿਆਸੀ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸੰਯੋਗ ਨੂੰ ਜੇਤੂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਯਾਜਕੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਜ਼ਜਿਆਹ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਇਕਿਆਸੀ ਦੀ ਯਾਜਕੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਉਸੇ ਸੰਕਟ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਪਟੋਲੇਮੀ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਨਬੀ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਦਿਵਯਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦੀ ਯਾਜਕੀ, ਜੋ ਜੇਤੂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਉਹ ਯਾਜਕੀ ਹੈ ਜੋ ਅੱਸੀ ਮਨੁੱਖੀ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਵਯ ਮਹਾਯਾਜਕ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ 2014 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਯੂਕਰੇਨੀ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ।

ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਬਾਰਾਂ-ਅਧਿਆਈ ਲੜੀ ਦਾ ਮੱਧਲਾ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ-ਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰਾਂ-ਅਧਿਆਈ ਲੜੀ ਦੀ ਮੱਧਲੀ ਆਯਤ ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤ ਹੈ। ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਸੰਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੜੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਬਾਈ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਬਾਈ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਲੜੀ ਦੀ ਮੱਧਲੀ ਆਯਤ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਾਰੀ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੱਧਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਮੱਧਲੀ ਆਯਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤ ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਬਾਈ ਆਯਤਾਂ ਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਦਾ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਅਤੇ ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਤਾਰਾਂ-ਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਤੋਂ ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤ ਤੱਕ ਦਾ ਭਾਗ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

ਮੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਹੈ।

ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੜੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਣ ਕਿ ਉਹੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਮੱਤੀ 16:20.

ਜਿਵੇਂ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਨਾਲ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਵੀਹਵੀਂ ਆਯਤ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਚੇਲੇ ਕੈਸਰੀਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਕੈਸਰੀਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ, ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਾਰੇ, ਕੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੁਝ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ; ਕੁਝ, ਏਲੀਆਹ; ਅਤੇ ਹੋਰ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ, ਜਾਂ ਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ? ਤਦ ਸਿਮੋਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਹੋ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਧੰਨ ਹੈਂ ਤੂੰ, ਸਿਮੋਨ ਬਰਯੋਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ, ਜੋ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਅਧੇਲੇਕ ਦੇ ਫਾਟਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨੇਗਾ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੜੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਣ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਮੱਤੀ 16:13-20.

ਰਾਫੀਆ ਅਤੇ ਪਾਨੀਅਮ

ਮੱਤੀ ਦਾ ਮੱਧਲਾ ਅੰਸ਼ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਵਾਚਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੱਤੀ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕੈਸਰੀਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਨਿਯੂਮ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਪੰਦਰਹੀਂ ਆਯਤ ਦਾ ਪਾਨਿਯੂਮ ਮੱਤੀ ਦੀ ਬਾਰਾਂ-ਅਧਿਆਈ ਰੇਖਾ ਦਾ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਗਿਆਰਹੀਂ ਆਯਤ ਦਾ ਰਾਫੀਆ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਬਾਰਾਂ-ਅਧਿਆਈ ਰੇਖਾ ਦਾ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ।

ਈ.ਪੂ. 457 ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਏ 250 ਸਾਲ ਈ.ਪੂ. 207 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਜੋ ਆਯਤ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਰਾਫੀਆ ਅਤੇ ਆਯਤ ਪੰਦਰਾਂ ਦੇ ਪੇਨੀਅਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਖਤਨੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਦੀ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ, ਪਤਰਸ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਸੀਹ, ਅਰਥਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਾਈਮਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਉਹ ਜੋ ਸੁਣਦਾ ਹੈ," ਅਤੇ ਬਰਜੇਨਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕਬੂਤਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।" ਸਾਈਮਨ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ। ਉਹੀ ਦੂਤ 9/11 ਨੂੰ ਵੀ ਉਤਰਿਆ। ਪਤਰਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ 9/11 ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ।

ਪਤਰਸ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਬੂਤਰ ਦਾ "ਪੁੱਤਰ" ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਰਸ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਇਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਸਕਿਆ, ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹਾ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕਰਿਸਟ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਾਂ ਦਾ ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ 9/11 ਨੂੰ ਉਤਰੇਆ ਸੀ, ਉਹ 11 ਅਗਸਤ 1840 ਨੂੰ ਵੀ ਉਤਰੇਆ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ 9/11 ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਸੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੇਵਲ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਤਰਸ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 9/11 ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਉਹੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਰਾਫੀਆ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਪਾਨਿਯੂਮ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ। ਪਾਨਿਯੂਮ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਤਰਸ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਦੇ ਪਹਾੜ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਾਨਿਯੂਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਿਮਉਨ ਪਤਰਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲਈ ਉਹ ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਹੈ, ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ 9/11 ਉੱਤੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ।

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 9/11 ਤੋਂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਮਉਨ ਦਾ ਨਾਮ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਤਰਸ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ 9/11 ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੁਰਵਰੂਪਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਦਾ ਸੁਧਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦਾ ਪਰਬ ਝੰਡੇ ਦੇ ਆਰੋਹਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।